

1. marts 1979. Såfremt denne fremgangsmåde følges, vil det også være muligt at inddrage de øvrige overenskomstområder med andet udløbstidspunkt end 1. marts 1979.

Et *mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) er principielt tilhænger af, at arbejdsmarkedets parter selv klarer deres lønforhandlinger. Men på grund af at skiftende regeringer har gældsats Danmark år efter år, må mindretallet nødvendigvis anvende det redskab, der hedder folketinget, når parterne ikke kan komme til forståelse med hinanden.

Fremskridtspartiet finder det derfor uanstændigt, at folketinget ikke for længst har levet op til sit ansvar og forhindret, at landets situation blev yderligere forværret ved den igangværende konflikt, idet mange erhvervsdrivende er blevet ramt ganske hårdt, hvilket ikke har været befordrende for landets alvorlige økonomiske situation.

Fremskridtspartiet har for flere måneder siden bedt regeringen om at tage initiativ til, at færgekonflikterne blev bragt til ophør, men partiet blev afvist af statsministeren, der sagde, at regeringen ikke ville gribe ind i lovlige konflikter. Trist, at der skulle gå flere måneder, før statsministeren erkendte, at fremskridtspartiet også på dette punkt havde ret.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) har fortsat den opfattelse, at indgåelse og fornyelse af overenskomster på arbejdsmarkedet er en sag mellem to parter. For at løse dette problem er der indgået en lang række aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, ligesom det gennem lovgivningen er fastslået — ved forligsmandsloven — hvilke begrænsninger parterne har for at iværksætte konflikt.

Mindretallet finder, at samtlige aftaler og lovgivning er efterlevet. Mindretallet finder derfor, at det er en logisk konsekvens, når spilllets regler har været overholdt, at konflikter skal forløbe uden indblanding fra lovgivningsmagten.

Mindretallet indstiller herefter lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Der henvises til mindretallets ordførertale ved lovforslagenes 1. behandling.

Nødvendigheden af disse lovindgreb er ikke på noget tidspunkt blevet sandsynliggjort gennem de modtagne svar på udvalgets spørgsmål til ministrene.

Det er således blevet bekræftet, at livsnødvendige funktioner er blevet sikret udøvet under radiotelegrafiststrejken i Grønland, ligesom ingen danske øsamfund er blevet isoleret med hensyn til fødevarerforsyning, afsætning af konsumvarer, transport af skolebørn m.m. Det er mindretallets opfattelse, at staten i sin løn- og ansættelsespolitik tættest muligt skal følge de vilkår og aftaler, der for tilsvarende områder er gældende i erhvervslivet.

Dette indebærer imidlertid ikke accept af tvangsfornyelse af overenskomster med offentligt ansatte.

Et tredje mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling. Venstresocialisterne ser indgrebet i forlængelse af den statslige indkomspolitik, som partiet er konsekvent modstander af.

Indgrebene er et tydeligt bevis på, hvordan folketinget efterkommer arbejdsgiverens interesser. Indgrebene er samtidig et kraftigt skridt i retning af tvungen voldgift med en tilsvarende indskrænkelse af strejkeretten.

Ad III. forslag til lov om fornyelse af kollektive overenskomster mellem medlemmer af Bilfærgernes Rederiforening og A/S Dampskibsselskabet Ærø på den ene side og Sømandenes Forbund i Danmark på den anden side [af Ninn-Hansen m.fl.].

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) betragter lovforslaget som imødekommet ved det af regeringen under II fremsatte lovforslag. Den efter fremsættelsen af lovforslaget under III opståede konflikt, der rammer Bornholmstrafikken, ville under alle omstændigheder nødvendiggøre en udvidelse af lovforslaget under III til at gælde dette område. Da regeringsforslaget indeholder bestemmelser om at ophøje mæglingsforslaget vedrørende